

θελε ή καρδιά μου· άς μη με δέχεται. Μέσωσης και με λεπτέρωσες. Δέν τδ ξεχάσα, παιδί μου...

Ή ΦΩΝΗ. Συμπάθα με, γριά μάνα... συμπάθα με....

Ή ΓΡΙΑ. Ήρθα τά σου πώ νά μη φοβάσαι, παιδί μου...

Ή ΦΩΝΗ. Δέ φοβήθηκα ποτές μου, γριά μάνα...

Ή ΓΡΙΑ. Τδ ξέρω, παιδί μου. Τδ ξέρω. Δέ λέω πώς σου πρέπει τδ στεφάνι. Με γιά σου, παιδί μου. Άμα με χρειαστείς μονάχα ξεφτασα στη στιγμή...

Ή ΦΩΝΗ. Σπολάτη, γριά μάνα...σπολάτη... δέ θά σέ χρειαστώ...Σήμερ' άδριο με κόβουνε και γλυτώνω...

Ή ΓΡΙΑ. Άφτό δέ θά γένει.Μονάχα μπορεί νά λάβεις τήν ανάγκη μου. Πάρε τούτη τή φτερούγα τής νυχτερίδας κι άμα τήν τρίψεις στά δάχτυλά σου, θά μάπαντήσεις στο δρόμο σου, παιδί μου. Πάρτηνε.....

Ή ΦΩΝΗ. Τι νάν τήν κάμω, γριά μάνα ;...

Ή ΓΡΙΑ. Δέ χάνεις τίποτες, παιδί μου, κι αν τήν πάρεις...

Ή ΦΩΝΗ. Δός μου τη, γριά μάνα...

Ή ΓΡΙΑ (δίνοντάς του τη). Έξλογημένη ή ώρα που θά μπορέσω νά σου κάμω καλό...

Ή ΦΩΝΗ. Κυρούλα μου, νάσαι καλά. Με κάνεις νά κλαίω, κυρούλα μου, με τήν καλοσύνη σου. Συμπάθα με που σου φέρθηκα άσκημα...

Ή ΓΡΙΑ. Ά παιδί μου... Τήν καλοσύνη έσύ μου τήν έδωκες με τδ φως... Έσύ...

Ή ΦΩΝΗ. Κλαίω κυρούλα που δέν μπορώ νά σου φιλήσω τδ χέρι...

Ή ΓΡΙΑ. Για σου, παιδί μου... (τραβιέται κοντά στους στρατιώτες)

Έβγα, ύπνε, από τά μάτια τους και ξαναχώσου στο βυθό και στο στενό τους τδ μυαλό χύνω τής λήθης τούς άτμούς...

(τους φυσάει στα μάτια και κείνοι ξυπνάνε).

Νάισκε, παλικάρι. Τι έλεγα ; Ά ναί· δ καλόθελος δ βασιλικός δέ γιατρέβεται με τά βοτάνια τώ γιατρώνε. Τά μάγια θέλουνε λύσιμο.

Ή Β'. Του λόγου σου, γριά, τώρα θά περάσεις και για μαγιολύστρα ;

Ή ΓΡΙΑ. Καλό κοντά μας, παιδί μου !...Δέν τδπα για τόν έαφτό μου. Μά έμεις οι γριές έχουμε πολλά ιδομένα στη ζήση μας.

Ή Α'. Τότε που νάν τονέ βρούμε τδ μαγιολύστρη ;...

(Άκολουθεϊ)

ΓΙΑΝΗΣ ΚΑΜΠΥΣΗΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τήν Κεριακή βράδι φύγανε στο Παλιό Φάληρο, στην ταράτσα τής «Αΐρας», οι κ. κ. Κωστής Παλαμάς, Δ. Π. Δημητριάδης, Σπύρος Άλιμπέρτης, Γιάννης Άποστολάκης, Μπουρνιάς, Γ. Πολίτης, Γ. Καλογήρου και Λ Ταγκόπουλος. Είτανε νά φάει μαζί τους και ο κ. Πάλλης μά άδιαθέτησε. Άστόσο τδ πρώτο ποτήρι στην ύγειά του άδειάστηκε.

— Ή κ. Κυβέλη παράγγειλε στον κ. Πάλλη πως βλάδινε τήν Τρίτη βράδι για τιμή του σου θεατρό τής πνευματική παράσταση με τδ «Μαύρο Χέρι» του Ταγκόπουλου και μ' ένα άλλο ξεγο γεμάνο στη δημοτική. Μά ο κ. Πάλλης βιαζότανε νά γυρίσει στην Άγγλία κ' έφυγε τήν Τρίτη πρωί. Φυσικά, ή παράσταση ματαιώθηκε.

— Και μιá σοφή κρίση τής «Εστίας». «Άλλ' άκόμη όλιγότερον ένοήθη τδ ποιήμα. Άκριβώς τδ αντίθετον τής μεταφράσεως του ίδιου ποιήματος από τόν κ. Βλάχον, ή μετάφρασις του κ. Πάλλη ήμπορούσε και νά μήν είχε γέινει, χωρίς νά χάση τίποτε ούτε ή Έλληνική ούτε ή Γερμάνική φιλολογία, και χωρίς νά μείνη άπαρηγόρητος ή σκιά του Γκαίτε» («Εστία» 6 του Σεπτεβρι, σελ. 2).

— Για νά ιδείτε πόσο σοφή είναι ή κρίση τής «Εστίας» σάς δίνουμε τήν πρώτη στροφή κι από τά δυό ποιήματα :

*Ξέρεις τήν χώραν που άνθει
φαιδρά πορτοκαλλία
που κοκκινίζει ή σταφυλή
και θάλλει ή έλαια ;
ώ, δέν τήν άγνωσί κανείς,
είναι ή γη ή Έλληνίς.*

(Α. Βλάχος)

*Ξέρεις τή γης κ' άηδόνια ύμνον ; Λιμόνι
πυκνό βαθήσκιας φυλλωσιές χρυσώνει,
ρουφον γαλάζιον εκεί ουρανού δροσούλα
ή άγνή μουριά κ' ή ντροπαλή ή δαφνούλα.
Πές μου τήν Ξέρεις ; Ω εκεί, νυχή μου,
Έλα στη μουρωμένη γης μαζί μου.*

(Α. Πάλλης)

— Τ' «Άγια χώματα» τυπωθήκανε στον αριθ. 417 του «Νουμά» (2 του Γεννάριου 1911) και ξανατυπωθήκανε και στην «Άκρόπολη». Μαθαίνουμε πως θάν τά ξανατυπώσουν και τά «Παναθήναια».

ΙΗ' Άκαδημαϊκόν έτος 1911—1912

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — (Πλατεία Κάνιγγος).

Σχολαί άνωτέρων τεχνικών σπουδών.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ,
ΓΕΩΡΓΙΚΗ, ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΗ

Πρός ένίσχυση των τεχνικών σπουδών
τά διδάκτρα ήλαττώθησαν εις τδ
1)3 από του παρελθ. έτους.

Έναρξ εις τδ 20 Δεκεμβριου, μαθημάτων 15 Σεπτεμβριου.

Έπισημα δεκται και μαθητται.